

Extrait chapitre 14
narrateur / allumeur / petit prince

Partie 1 :

**Lorsqu'il aborda la planète il salua respectueusement
l'allumeur :**

- Bonjour. Pourquoi viens-tu
d'éteindre ton réverbère?

- C'est la consigne. Bonjour.

- Qu'est-ce que la consigne ?

- C'est d'éteindre mon réverbère. Bonsoir.

(Et il le ralluma)

- Mais pourquoi viens-tu de le rallumer ?

- C'est la consigne.

- Je ne comprends pas.

- Il n'y a rien à comprendre. La
consigne c'est la consigne. Bonjour.

(Et il éteignit son réverbère.)

Khi đến gần hành tinh, cậu trăn trọng cất tiếng chào người thấp đèn:

- Chào chú một ngày tốt lành! Tại sao chú lại tắt đèn?

- Đó là chỉ thị. Chào cháu một ngày tốt lành!

- Chỉ thị là gì?

- Là tắt ngọn đèn này. Chào cháu buổi tối tốt lành!

(Và ông thấp lại ngọn đèn.)

- Vậy sao chú thấp sáng nó lại?

- Đó là chỉ thị.

- Cháu không hiểu.

- Chẳng có gì để hiểu cả. Chỉ thị là chỉ thị.

Chào cháu một ngày tốt lành!

(Và ông tắt ngọn đèn đi.)

Partie 2 :

(Puis il s'épongea le front avec un mouchoir à carreaux rouges.)

- Je fais là un métier terrible. C'était raisonnable autrefois. J'éteignais le matin et j'allumais le soir. J'avais le reste du jour pour me reposer, et le reste de la nuit pour dormir... -

Et, depuis cette époque, la consigne a changé?

- La consigne n'a pas changé. C'est bien là le drame ! La planète d'année en année a tourné de plus en plus vite, et la consigne n'a pas changé

Alors ?

-Alors maintenant qu'elle fait un tour par minute, je n'ai plus une seconde de repos. J'allume et j'éteins une fois par minute !

- Ça c'est drôle ! Les jours chez toi durent une minute !

- Ce n'est pas drôle du tout... Ça fait déjà un mois que nous parlons ensemble. -

-Un mois ?

Oui. Trente minutes. Trente jours ! Bonsoir.

(Et il ralluma son réverbère.)

(Rồi ông lấy một chiếc khăn carô màu đỏ lau mồ hôi trên trán.)

- Chú làm một công việc thật kinh khủng! Ngày xưa thì còn có lí. Chú chỉ tắt đèn buổi sáng và thắp đèn buổi tối. Chú còn có cả ngày để nghỉ ngơi, và cả đêm để ngủ...

- Còn từ đó đến giờ, chỉ thị đã thay đổi?

- Chỉ thị không thay đổi, đó mới là bi kịch! Hành tinh này mỗi năm lại quay nhanh hơn, mà chỉ thị thì không hề thay đổi.

- Thì sao?

- Thì bây giờ nó quay mỗi vòng một phút, chú không có lấy một giây để nghỉ ngơi. Chú thắp đèn rồi tắt đèn mỗi phút một lần.

- Buồn cười quá! Một ngày ở chỗ chú chỉ dài có một phút.

- Chẳng buồn cười chút nào, - Chú cháu mình nói chuyện được một tháng rồi đó. - Một tháng?

- Ừ! Ba mươi phút. Ba mươi ngày. Chào buổi tối tốt lành!

(Và ông thắp lại ngọn đèn.)

Partie 3 :

Le petit prince le regarda et il aima cet allumeur qui était tellement fidèle à la consigne. Il se souvint des couchers de soleil que lui-même allait autrefois chercher, en tirant sa chaise. Il voulut aider son ami :

- Tu sais... je connais un moyen de te reposer quand tu voudras...

- Je veux toujours.

Car on peut être, à la fois, fidèle et paresseux.

Le petit prince poursuivit :

- Ta planète est tellement petite que tu en fais le tour en trois enjambées. Tu n'as qu'à marcher assez lentement pour rester toujours au soleil. Quand tu voudras te reposer tu marcheras... et le jour durera aussi longtemps que tu voudras.

- Ça ne m'avance pas à grand-chose ! Ce que j'aime dans la vie, c'est dormir.

- Ce n'est pas de chance

- Ce n'est pas de chance. Bonjour.

Hoàng tử bé nhìn người thấp đèn và thấy thương mến con người hết lòng trung thành với chỉ thị này. Cậu nhớ đến cảnh mặt trời lặn mà chính cậu đã từng kéo ghế tìm ngắm. Cậu muốn giúp đỡ ông:

- Chú biết không... cháu biết có một cách giúp chú nghỉ ngơi khi chú muốn...

- Chú rất muốn.

Bởi vì, người ta có thể vừa trung thành lại vừa lười biếng.

Hoàng tử bé nói tiếp:

- Hành tinh của chú nhỏ tới mức chú bước ba bước là đã hết vòng. Chú chỉ cần bước đi thật chậm rãi để luôn ở phía mặt trời. Khi muốn nghỉ ngơi thì chú lại bước đi... và ngày sẽ dài tới lúc nào chú muốn.

- Vậy cũng chẳng giúp ích gì hơn cho chú. Trên đời này, chú chỉ thích được ngủ.

- Vậy thì không may rồi.

- Đúng là không may - Chào buổi sáng tốt lành!